

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2024. gada 18. aprīlī*

Apelācija – Civildienests – Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu VII pielikuma 8. panta 2. punkta otrā daļa – Vienotas likmes maksājums par ceļa izdevumiem braucienam no dienesta vietas uz izcelsmes vietu – Regula (ES, Euratom) Nr. 1023/2013 – Jauni aprēķināšanas noteikumi – Ierēdņi, kuru izcelsmes vieta atrodas ārpus dalībvalstu teritorijas vai ārpus valstīm vai teritorijām, kas uzskaitītas LESD II pielikumā, vai ārpus Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas (EBTA) dalībvalstu teritorijas – Vienlīdzīgas attieksmes princips

Apvienotajās lietās no C-567/22 P līdz C-570/22 P

par četrām apelācijas sūdzībām atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, ko 2022. gada 25. augustā iesnieguši

Vasile Dumitrescu, Eiropas Komisijas ierēdnis, Berhema Sentagata [*Berchem-Sainte-Agathe*] (Beļģija),

Guido Schwarz, Eiropas Komisijas ierēdnis, Brisele (Beļģija) (C-567/22 P),

YT, Eiropas Komisijas ierēdne,

YU, Eiropas Komisijas ierēdne (C-568/22 P),

YV, Eiropas Komisijas ierēdnis (C-569/22 P),

ZA, Eiropas Savienības Tiesas ierēdnis (C-570/22 P),

ko pārstāv *L. Levi* un *J.-N. Louis*, advokāti,

apelācijas sūdzību iesniedzēji,

pārējie lietas dalībnieki:

YW,

YZ,

prasītāji pirmajā instancē (C-569/22 P),

YY,

* Tiesvedības valoda – franču.

prasītājs pirmajā instancē (C-570/22 P),

Eiropas Komisija, ko pārstāv *T. S. Bohr* un *G. Gattinara*, pārstāvji,

atbildētāja pirmajā instancē (no C-567/22 P līdz C-569/22 P),

Eiropas Savienības Tiesa, ko pārstāv *J. Inghelram* un *A. Ysebaert*, pārstāvji,

atbildētāja pirmajā instancē (C-570/22 P),

Eiropas Parlaments, ko pārstāv *E. Taneva* un *J. Van Pottelberge*, pārstāvji,

Eiropas Savienības Padome, ko pārstāv *M. Bauer*, *X. Chamodraka* un *T. Verdi*, pārstāvji,

personas, kas iestājušās lietā pirmajā instancē,

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs *K. Likurgs* [*C. Lycourgos*], tiesneši *O. Spinjana-Matei* [*O. Spineanu-Matei*] (referente), *Ž. K. Bonišo* [*J.-C. Bonichot*], *S. Rodins* [*S. Rodin*] un *L. S. Rosi* [*L. S. Rossi*],

ģenerālvokāts: *P. Pikamēe* [*P. Pikamäe*],

sekretārs: *A. Kalots Eskobars* [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā pēc ģenerālvokāta uzklauššanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerālvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lai apelācijas sūdzību iesniedzēji saglabātu saikni ar savu izcelsmes valsti, ar attiecīgajām apelācijas sūdzībām *Vasile Dumitrescu* un *Guido Schwarz* (C-567/22 P), YT un YU (C-568/22 P), YV (C-569/22 P), kā arī ZA (C-570/22 P) (turpmāk tekstā kopā – “apelācijas sūdzību iesniedzēji”) lūdz atcelt respektīvi Eiropas Savienības Vispārējās tiesas spriedumus, 2022. gada 15. jūnijs, *Dumitrescu* un *Schwarz*/Komisija (T-531/16, turpmāk tekstā – “pārsūdzētais spriedums lietā C-567/22 P”, EU:T:2022:362), 2022. gada 15. jūnijs, YT un YU/Komisija (T-532/16, turpmāk tekstā – “pārsūdzētais spriedums lietā C-568/22 P”, EU:T:2022:363), 2022. gada 15. jūnijs, YV u.c./Komisija (T-533/16, turpmāk tekstā – “pārsūdzētais spriedums lietā C-569/22 P”, EU:T:2022:364), kā arī 2022. gada 15. jūnijs, YY un ZA/Eiropas Savienības Tiesa (T-545/16, turpmāk tekstā – “pārsūdzētais spriedums lietā C-570/22 P”, EU:T:2022:366) (turpmāk tekstā kopā – “pārsūdzētie spriedumi”), ar kuriem tā noraidīja viņu prasības atcelt Eiropas Komisijas (no T-531/16 līdz T-533/16) un Eiropas Savienības Tiesas (T-545/16) lēmumus no 2014. gada 1. janvāra samazināt vai atcelt maksājumu par ikgadējiem ceļa izdevumiem.

Atbilstošās tiesību normas

Agrākie Civildienesta noteikumi

- 2 Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu VII pielikumā – redakcijā, pirms stājās spēkā Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 1023/2013 (2013. gada 22. oktobris), ar ko groza Eiropas Savienības Civildienesta noteikumus un Eiropas Savienības Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību (OV 2013, L 287, 15. lpp.; turpmāk tekstā – “agrākie Civildienesta noteikumi”), – ar nosaukumu “Atalgojums un izdevumu atlīdzinājums” bija 3. iedaļa “Izdevumu atlīdzinājums”, kuras C apakšiedaļā “Ceļa izdevumi” bija ietverts šī pielikuma 7. un 8. pants. Šī 7. panta 1. punktā bija paredzēts, ka ierēdnis bija tiesīgs dažādos apstākļos saņemt savu, sava laulātā un savu apgādājamo, kuri faktiski dzīvo viņa apgādībā, ceļa izdevumu atlīdzinājumu. Atbilstoši minētā 7. panta 3. punktam:

“Ierēdņa izcelsmes vietu, viņam stājoties amatā, nosaka, ņemot vērā vietu, kur viņu iecēla amatā vai viņa interešu centru. Šādi noteiktu izcelsmes vietu var mainīt ar īpašu iecelēj institūcijas lēmumu gan ierēdņa dienesta laikā, gan ierēdnim dienestu atstājot. Tomēr ierēdņa dienesta laikā šādu lēmumu pieņem tikai izņēmuma gadījumā, ja viņš iesniedzis attiecīgus apstiprinošus pierādījumus.

[..]”

- 3 Minētā pielikuma 8. pantā bija noteikts:

“1. Katru kalendāro gadu ierēdņi ir tiesīgi saņemt summu, kas ir vienāda ar ceļa izdevumiem no dienesta vietas līdz 7. pantā definētajai izcelsmes vietai pašam, bet gadījumos, kad viņi ir tiesīgi saņemt apgādnieka pabalstu, arī par laulāto un apgādājamiem 2. panta nozīmē.

[..]

2. Vienotas likmes maksājumu aprēķina, par pamatu ņemot atlīdzību par attālumu kilometros no ierēdņa dienesta vietas līdz amatā iecelšanas vai izcelsmes vietai [..].

[..]

4. Iepriekšējie noteikumi attiecas uz ierēdņiem, kuru dienesta vieta atrodas dalībvalstu teritorijās.

[..]

[..]”

Civildienesta noteikumi

- 4 Eiropas Savienības Civildienesta noteikumi, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Regulu Nr. 1023/2013 (turpmāk tekstā – “Civildienesta noteikumi”), atbilstoši šīs regulas 3. panta 2. punktam ir piemērojami kopš 2014. gada 1. janvāra, izņemot dažus tās noteikumus, kuri uz šīm apvienotajām lietām neattiecas.

5 Atbilstoši minētās regulas 2., 12. un 24. apsvērumam:

“(2) [...] ir jānodrošina sistēma augsti kvalificēta un daudzvalodīga personāla piesaistīšanai, pieņemšanai darbā un saglabāšanai no dalībvalstu pilsoņiem, kas atlasīti, pienācīgi ņemot vērā dzimumu līdztiesību, ievērojot visplašāko iespējamo ģeogrāfisko teritoriju, un kas ir neatkarīgi, kā arī stingri ievēro visaugstākos profesionālos standartus, lai šis personāls varētu pildīt savus pienākumus pēc iespējas efektīvāk un lietderīgāk. Šajā ziņā ir jānovērš pašreizējās iestāžu grūtības pieņemt darbā ierēdņus vai darbiniekus no atsevišķām dalībvalstīm.

[..]

(12) Secinājumos par daudzgadu finanšu shēmu, kurus Eiropadome pieņēma 2013. gada 8. februārī, tā uzsvēra, ka nepieciešamība īstermiņā, vidējā termiņā un ilgtermiņā konsolidēt publiskās finanses nosaka, ka ikvienai publiskās pārvaldes iestādei un tās darbiniekiem ir jāpieliek īpaši pūliņi, lai uzlabotu efektivitāti un lietderību un lai pielāgotos mainīgajai ekonomiskajai situācijai. Minētajā aicinājumā faktiski ir atkārtoti Komisijas 2011. gada [Eiropas Savienības] Civildienesta noteikumu un Eiropas Savienības pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības grozījumu priekšlikuma mērķi tiekties nodrošināt izmaksu efektivitāti un atzīts, ka, lai novērstu grūtības, ar kurām pašlaik saskaras Eiropas Savienība, visām publiskās pārvaldes iestādēm un to darbiniekiem ir jāpieliek īpaši pūliņi, lai uzlabotu efektivitāti un pielāgotos mainīgajai ekonomiskajai un sociālajai situācijai Eiropā. Turklāt Eiropadome prasīja veikt ne tikai Civildienesta noteikumu reformu, bet arī visu Savienības iestāžu darbinieku atalgojuma un pensiju korekcijas apturēšanu uz diviem gadiem, izmantojot metodi, un, veicot algu metodes reformu, atkārtoti ieviest jaunu solidaritātes nodevu.

[..]

(24) Noteikumi par ceļošanas laiku un ikgadējo ceļošanas izmaksu apmaksāšanu starp dienesta vietu un izcelsmes vietu būtu jāmodernizē, jāracionalizē un jāsasaieta ar ārvalstnieka statusu, lai padarītu šo noteikumu piemērošanu vienkāršāku un pārredzamāku. Jo īpaši, ikgadējais ceļošanas laiks būtu jāaizstāj ar atvaļinājuma laiku izcelsmes valsts apmeklēšanai un tas nedrīkstētu pārsniegt divas ar pusi dienas.”

6 Civildienesta noteikumu 91. panta 1. punkts ir formulēts šādi:

“Eiropas Savienības Tiesas jurisdikcijā ir jebkurš strīds starp Savienību un jebkuru personu, uz kuru attiecas šie Civildienesta noteikumi, attiecībā uz tādu tiesību aktu likumību, kas nelabvēlīgi ietekmē šādu personu 90. panta 2. punkta izpratnē. Finansiāla rakstura strīdos Tiesai ir neierobežota jurisdikcija.”

7 Civildienesta noteikumu VII pielikuma nosaukums ir “Atalgojums un izdevumu atlīdzinājums”. Šajā pielikumā ir 3. iedaļa “Izdevumu atlīdzinājums”, kuras C apakšiedaļā “Ceļa izdevumi” ir ietverts minētā pielikuma 7. un 8. pants. Šajā 7. panta 1. punktā ir paredzēts, ka ierēdnis ir tiesīgs dažādos apstākļos saņemt vienotas likmes maksājumu, kas atbilst ceļa izdevumiem viņam pašam, viņa laulātajam un apgādājamiem, kuri faktiski dzīvo viņa māsaimniecībā. Atbilstoši minētā 7. panta 4. punktam:

“Ierēdņa izcelsmes vietu, viņam stājoties amatā, nosaka, principā ņemot vērā vietu, kur viņš tika iecelts amatā, vai – pēc skaidri izteikta un pienācīgi pamatota lūguma – viņa interešu centru. Šādi noteiktu

izcelsmes vietu var mainīt ar īpašu iecelējinstiūcijas lēmumu gan ierēdņa dienesta laikā, gan ierēdnim dienestu atstājot. Tomēr ierēdņa dienesta laikā šādu lēmumu pieņem tikai izņēmuma gadījumā, ja viņš iesniedzis attiecīgus apstiprinošus pierādījumus.

[..]”

8 Civildienesta noteikumu VII pielikuma 8. pantā ir noteikts:

“1. Ierēdņi, kas ir tiesīgi saņemt ekspatriācijas vai ārvalstnieka pabalstu, ņemot vērā 2. punktā noteikto ierobežojumu, katru kalendāro gadu ir tiesīgi saņemt vienotas likmes maksājumu, kas atbilst ceļa izdevumiem no dienesta vietas līdz [ši pielikuma] 7. pantā definētajai izcelsmes vietai pašiem, bet gadījumos, kad viņi ir tiesīgi saņemt apgādnieka pabalstu, arī par laulāto un apgādājamiem [minētā pielikuma] 2. panta nozīmē.

[..]

2. Vienotas likmes maksājumu aprēķina, par pamatu ņemot piemaksu par ģeogrāfisko attālumu kilometros no ierēdņa dienesta vietas līdz izcelsmes vietai.

Ja [ši paša pielikuma] 7. pantā definētā izcelsmes vieta atrodas ārpus Savienības dalībvalstu teritorijām, kā arī ārpus tām valstīm un teritorijām, kas uzskaitītas [LESD] II pielikumā, un Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas [(EBTA)] dalībvalstu teritorijām, vienotās likmes maksājumam par pamatu izmanto piemaksu par ģeogrāfisko attālumu kilometros no ierēdņa dienesta vietas līdz tās dalībvalsts galvaspilsētai, kuras pilsonis viņš ir. [..]

[..]

4. Šā panta 1., 2. un 3. punkts attiecas uz ierēdņiem, kuru dienesta vieta atrodas dalībvalstu teritorijās. [..]

[..]”

Tiesvedības priekšvēsture

9 Tiesvedības priekšvēsturi, kas izklāstīta pārsūdzētajos spriedumos, var rezumēt šādi.

10 Apelācijas sūdzību iesniedzēji ir kādas Savienības iestādes, proti, vai nu Komisijas (lietas no C-567/22 P līdz C-569/22 P), vai Eiropas Savienības Tiesas (lieta C-570/22 P) ierēdņi. Viņu dienesta vieta ir kādas dalībvalsts teritorijā un izcelsmes vieta – ārpus dalībvalstu teritorijas vai ārpus valstīm un teritorijām, kas uzskaitītas LESD II pielikumā, vai ārpus EBTA dalībvalstu teritorijas.

11 Pēc Regulas Nr. 1023/2013 stāšanās spēkā iestāde, kas viņus nodarbina, katram noteica summu, kura viņiem pienākas kā vienotas likmes maksājums, kas atbilst ceļa izdevumiem no dienesta vietas līdz izcelsmes vietai saskaņā ar Civildienesta noteikumu VII pielikuma 8. panta 2. punkta otro daļu. Atbilstoši šai tiesību normai šis maksājums tagad atbilst piemaksai par ģeogrāfisko attālumu kilometros no ierēdņa dienesta vietas līdz tās dalībvalsts galvaspilsētai, kuras pilsonis viņš ir, atkarībā no kilometru skaita.

- 12 Šī maksājuma aprēķināšanas metode, kas paredzēta minētajā tiesību normā, katram apelācijas sūdzību iesniedzējam radīja lielu maksājuma samazinājumu salīdzinājumā ar summu, uz kādu viņiem bija tiesības saskaņā ar agrāko Civildienesta noteikumu VII pielikuma 8. pantu, vai pat vienotas likmes maksājuma neesamību tiem ierēdņiem, kuru dienesta vieta atrodas mazāk nekā 201 km no tās dalībvalsts galvaspilsētas, kuras pilsoņi viņi ir.

Prasības Vispārējā tiesā un pārsūdzētie spriedumi

- 13 Pēc tam, kad sūdzība, ko prasītāji bija iesnieguši pret lēmumiem, ar kuriem pirmoreiz bija noteikts vienotas likmes maksājums par ceļa izdevumiem, uz ko viņiem bija tiesības atbilstoši Civildienesta noteikumu VII pielikuma 8. pantam, netika apmierināta, prasītāji Civildienesta tiesā iesniedza prasības atcelt šos lēmumus; šīs prasības vēlāk tika nodotas Vispārējai tiesai.
- 14 Prasībā, kas iesniegta lietā T-531/16, attiecīgie prasītāji izvirzīja piecas prasījumu daļas, ar kurām viņi būtībā lūdza Vispārējo tiesu:
- atcelt lēmumu, ar ko Komisija attiecībā uz viņiem pirmoreiz piemērojusi Civildienesta noteikumu VII pielikuma 8. panta 2. punkta otro daļu;
  - atcelt visus lēmumus, ko Komisija attiecībā uz viņiem pieņēmusi atbilstoši šai tiesību normai, sākot no 2015. gada;
  - atcelt lēmumus, ar ko Komisija noraidījusi viņu sūdzības;
  - piespriest Komisijai atlīdzināt viņu ikgadējos ceļa izdevumus uz izcelsmes valsti, kas sedz viņu reālos izdevumus, pamatojoties uz agrāko Civildienesta noteikumu VII pielikuma 8. pantu, pieskaitot nokavējuma procentus, un
  - piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 15 Atcelšanas prasībās, kuras iesniegtas lietās T-532/16, T-533/16 un T-545/16, attiecīgie prasītāji izvirzīja trīs prasījumu daļas, ar ko viņi būtībā lūdza Vispārējo tiesu:
- atcelt lēmumu, ar ko atbildētāja iestāde katrā no šīm lietām, proti, attiecīgi, Komisija vai Eiropas Savienības Tiesa, attiecībā uz viņiem pirmoreiz piemērojusi Civildienesta noteikumu VII pielikuma 8. panta 2. punkta otro daļu;
  - atcelt lēmumus, ar ko šī iestāde noraidījusi viņu sūdzības, un
  - piespriest minētajai iestādei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 16 Katrā no šīm lietām, kurās ir taisīti pārsūdzētie spriedumi, Vispārējā tiesa – konstatējusi, ka šiem lēmumiem nav autonoma satura, – vispirms noraidīja prasījumu daļas, kurās bija lūgts atcelt lēmumus, ar ko bija noraidītas sūdzības.
- 17 Turklāt ar pārsūdzēto spriedumu lietā C-567/22 P Vispārējā tiesa kā nepamatotu noraidīja, pirmkārt, prasījumu otro daļu, kurā bija lūgts atcelt Komisijas nākotnes lēmumus, ņemot vērā to hipotētisko raksturu, jo runa ir par vēl nepieņemtiem aktiem, un, otrkārt, prasījumu ceturto daļu,

ciktāl tajā bija lūgts piespriest šai iestādei samaksāt ikgadējos ceļa izdevumus, pamatojoties uz agrāko Civildienesta noteikumu normām, jo tā nevar izdot rīkojumus iestādei, veicot tiesiskuma pārbaudi saskaņā ar Civildienesta noteikumu 91. pantu.

- 18 Pēc tam Vispārējā tiesa katrā lietā, kurā taisīti pārsūdzētie spriedumi, pārbaudīja pamatus, ko prasītāji bija izvirzījuši, lai pamatotu prasījumu pirmo daļu, un ar ko bija lūgts atcelt lēmumus, ar kuriem attiecīgās atbildētājas iestādes prasītājiem pirmoreiz bija piemērojušas Civildienesta noteikumu VII pielikuma 8. panta 2. punkta otro daļu, būtībā šīs tiesību normas prettiesiskuma dēļ.
- 19 Šie pamati bija balstīti, pirmām kārtām, uz LESD 45. panta pārkāpumu, otrām kārtām, lietā T-531/16 – uz vispārējā vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu, trešām kārtām, uz Civildienesta noteikumu VII pielikuma 8. panta mērķa pārkāpumu, un lietā T-531/16 – kopā ar vispārējā tiesību principa, ka ierēdnim jāsaģlabā personīga saikne ar tā galveno interešu centru, un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 7. panta pārkāpumu, kā arī, ceturtnām kārtām, uz tiesiskās paļāvības aizsardzības un iegūto tiesību principu pārkāpumu. Tā kā Vispārējā tiesa visus minētos pamatus noraidīja, tā noraidīja šo prasījumu pirmo daļu.
- 20 Tādējādi pārsūdzētajā spriedumā lietā C-567/22 P Vispārējā tiesa noraidīja arī attiecīgo prasītāju lūgumu piespriest Komisijai atlīdzināt viņu ikgadējos ceļa izdevumus uz viņu izcelsmes vietu, pamatojoties uz reālajiem izdevumiem.
- 21 Tāpēc Vispārējā tiesa prasības lietās no T-531/16 līdz T-533/16 un T-545/16 noraidīja kopumā.
- 22 Visbeidzot Vispārējā tiesa visās šajās lietās piesprieda prasītājiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Apelācijas sūdzību iesniedzēju prasījumi

- 23 Apelācijas sūdzībās lietās no C-567/22 P līdz C-569/22 P attiecīgie apelācijas sūdzību iesniedzēji lūdz Tiesu:
  - atcelt pārsūdzēto spriedumu;
  - pilnībā apmierināt atcelšanas prasības, ko viņi iesnieguši Vispārējā tiesā, un
  - piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās instancēs.
- 24 Komisija lūdz Tiesu apelācijas sūdzības šajās lietās noraidīt un piespriest attiecīgajiem apelācijas sūdzību iesniedzējiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 25 Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome, kas kā personas, kuras iestājušās lietā pirmajā instancē, iesniedza atbildes rakstu atbilstoši Tiesas Reglamenta 172. pantam, arī lūdz noraidīt apelācijas sūdzības minētajās lietās un piespriest attiecīgajiem apelācijas sūdzību iesniedzējiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 26 Ar apelācijas sūdzību lietā C-570/22 P attiecīgais apelācijas sūdzības iesniedzējs lūdz Tiesu:
  - atcelt pārsūdzēto spriedumu;

- pilnībā apmierināt atcelšanas prasību, ko viņš iesniedzis Vispārējā tiesā;
  - piespriest Eiropas Savienības Tiesai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās instancēs.
- 27 Eiropas Savienības Tiesa lūdz apelācijas sūdzību šajā lietā noraidīt un piespriest attiecīgajam apelācijas sūdzības iesniedzējam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 28 Parlaments un Padome arī lūdz noraidīt apelācijas sūdzību minētajā lietā un piespriest attiecīgajam apelācijas sūdzības iesniedzējam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 29 Atbilstoši Reglamenta 54. panta 2. punktam Tiesas priekšsēdētāja vietnieks 2023. gada 24. maijā nolēma apvienot lietas no C-567/22 P līdz C-570/22 P iespējamai tiesvedības mutvārdu daļai un sprieduma taisīšanai.

Par apelācijas sūdzībām

- 30 Apelācijas sūdzību pamatojumam to iesniedzēji lietā C-567/22 P izvirza trīs pamatus, no kuriem pirmais attiecas uz LESD 45. panta pārkāpumu, pamatojuma nenorādīšanu, kļūdu juridiskajā kvalifikācijā, kā arī lietas materiālu sagrozišanu, otrs – uz Civildienesta noteikumu VII pielikuma 8. panta mērķa, vispārējā tiesību principa, ka ierēdnim jāsaģlabā personīga saikne ar tā galveno interešu centru, un Hartas 7. un 8. panta pārkāpumu, kā arī lietas materiālu sagrozišanu un trešais – uz vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu.
- 31 Apelācijas sūdzību pamatojumam to iesniedzēji lietās no C-568/22 P līdz C-570/22 P izvirza divus pamatus, no kuriem pirmais ir identisks ar pirmo pamatu lietā C-567/22 P un otrs attiecas uz Civildienesta noteikumu VII pielikuma 8. panta mērķa, kā arī samērīguma principa pārkāpumu.
- 32 Iesākumā jānorāda, ka, pirmām kārtām, prasītāju prasījumu otro un trešo, kā arī daļēji ceturto daļu lietā T-531/16 un, otrām kārtām, prasītāju prasījumu otro daļu lietās T-532/16, T-533/16 un T-545/16 Vispārējā tiesa noraidīja, attiecīgi pārsūdzētā sprieduma lietā C-567/22 P 26.–28. punktā, pārsūdzētā sprieduma lietā C-568/22 P 22. punktā, pārsūdzētā sprieduma lietā C-569/22 P 23. punktā un pārsūdzētā sprieduma lietā C-570/22 P 22. punktā pamatojoties uz apsvērumiem, kas īsumā izklāstīti šī sprieduma 16. un 17. punktā.
- 33 Lai gan apelācijas sūdzību iesniedzēji lūdz atcelt pārsūdzētos spriedumus arī daļā, kurā ir noraidītas šīs prasījumu daļas, jānorāda tomēr, ka šie apsvērumi apelācijas sūdzībās paši par sevi nav kritizēti un uz tiem neattiecas neviens to pamatojumam iesniegtais pamats.
- 34 Šajā ziņā jāatgādina, ka atbilstoši Reglamenta 168. panta 1. punkta d) apakšpunktam apelācijas sūdzībā ietver izvirzītos tiesību pamatus un argumentus, kā arī kopsavilkumu par minētajiem pamatiem.
- 35 Atbilstoši judikatūrai juridiskie argumenti, uz kuriem balstīts lūgums atcelt kritizētos pārsūdzētā sprieduma punktus, jānorāda precīzi, pretējā gadījumā apelācijas sūdzība ir nepieņemama (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2021. gada 23. novembris, Padome/Hamas, C-833/19 P, EŪ:C:2021:950, 50. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 36 No tā izriet, ka apelācijas sūdzība lietā C-567/22 P jānoraida kā nepieņemama, jo tajā ir lūgts atcelt pārsūdzēto spriedumu šajā lietā saistībā ar prasībā izvirzīto prasījumu otrās un trešās daļas noraidījumu lietā T-531/16, kā arī šīs prasības prasījumu ceturtais daļas noraidījumu, ciktāl tajā bija lūgts piespriest Komisijai samaksāt ikgadējos ceļa izdevumus, pamatojoties uz agrāko Civildienesta noteikumu normām, jo nepastāvēja nekāda norāde uz elementiem, uz kuriem ir balstīta šī apelācijas sūdzība šajā ziņā.
- 37 Identiska iemesla dēļ apelācijas sūdzības lietās no C-568/22 P līdz C-570/22 P jānoraida kā nepieņemamas, jo tajās ir lūgts atcelt pārsūdzētos spriedumus šajās lietās, ciktāl tie attiecas uz prasībās izvirzīto prasījumu otrās daļas noraidījumu lietās T-532/16, T-533/16 un T-545/16.
- 38 Tādējādi apelācijas sūdzības jāizskata pēc būtības, ciktāl tajās ir lūgts atcelt pārsūdzētos spriedumus saistībā ar tās prasījumu pirmās daļas noraidījumu, ar ko katrs apelācijas sūdzības iesniedzējs lūdzis atcelt lēmumu – ciktāl tas viņus skāra – un ar ko iestāde, kuras ierēdnis viņš ir, pirmoreiz attiecībā uz viņu bija piemērojusi Civildienesta noteikumu VII pielikuma 8. panta 2. punkta otro daļu.

Par katras apelācijas sūdzības pirmo pamatu

- 39 Katras apelācijas sūdzības pirmajam pamatam būtībā ir trīs daļas, no kurām pirmā attiecas uz LESD 45. panta pārkāpumu, otrā – uz pamatojuma nenorādīšanu un trešā – uz lietas materiālu sagrozišanu, kā arī kļūdu juridiskajā kvalifikācijā.
- 40 Ar pirmo daļu apelācijas sūdzību iesniedzēji galvenokārt apgalvo, ka pamatu, kas attiecas uz LESD 45. panta pārkāpumu un kas iesniegts viņu atcelšanas prasību pamatojumam, Vispārējā tiesa ir pārbaudījusi tikai saistībā ar viņu argumentāciju, saskaņā ar kuru Civildienesta noteikumu VII pielikuma 8. panta 2. punkta otrā daļa rada diskrimināciju pilsonības dēļ, lai gan viņi bija norādījuši, ka pēdējā minētā tiesību norma ir arī darba ņēmēju brīvas pārvietošanās šķērslis un ka viņu pamata izskatīšana no šī skatpunkta esot bijusi saistīta ar specifisku analīzi. Tāpēc Vispārējā tiesa neesot atbildējusi uz tai iesniegto pamatu un tādējādi neesot izpildījusi savu pienākumu norādīt pamatojumu.
- 41 Ar iebildumu, kas pakārtoti iesniegts pirmajā daļā, apelācijas sūdzību iesniedzēji būtībā norāda, ka Vispārējā tiesa katrā ziņā ir pieļāvusi tiesību kļūdu, apstiprinot Civildienesta noteikumu VII pielikuma 8. panta 2. punkta otrajā daļā paredzēto pilsonības kritēriju, nepārbaudīdama šī kritērija pieļaujamību un samērīgumu, ņemot vērā šīs tiesību normas mērķi.
- 42 Ar otro daļu apelācijas sūdzību iesniedzēji apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi “kļūdu pamatojumā”, nepareizi atsaukdams uz 2021. gada 25. marta sprieduma *Álvarez y Bejarano* u.c./Komisija (C-517/19 P un C-518/19 P, EU:C:2021:240) 51. punktu.
- 43 Ar trešo daļu apelācijas sūdzību iesniedzēji pārmet Vispārējai tiesai, ka tā esot sagrozījusi lietas materiālus un pieļāvusi divas kļūdas juridiskajā kvalifikācijā, pirmo – kā “marginālas situācijas” kvalificējot to 756 ierēdņu vai darbinieku situācijas, kuru izcelsmes vieta 2015. gada 1. janvārī bija ārpus dalībvalstu teritorijas, un otro – saistībā ar pilsonības kritērija izmantošanas sekām Civildienesta noteikumu VII pielikuma 8. panta 2. punkta otrajā daļā kā “nejaušas neērtības” kvalificējot būtisku vai gandrīz pilnīgu ceļa izdevumu atlīdzības samazinājumu šiem ierēdņiem.

Par iebildumu par pirmā pamata pirmo daļu, kas attiecas uz pamatojuma nenorādīšanu

– Lietas dalībnieku argumenti

- 44 Pirmā pamata pirmajā daļā apelācijas sūdzību iesniedzēji galvenokārt izvirza iebildumu par pamatojuma nenorādīšanu, un tas ir jāizskata vispirms. Ar šo iebildumu viņi apgalvo, ka Vispārējā tiesa nav lēmusi par viņu argumentiem, kas attiecas uz darba ņēmēju brīvas pārvietošanās šķēršļa esamību, viņu izvirzīto pamatu par LESD 45. panta pārkāpumu pārbaudot tikai saistībā ar argumentiem, kuri attiecas uz diskriminācijas pilsonības dēļ esamību.
- 45 Atbildētājas iestādes apstrīd minētā iebilduma pamatotību.

– Tiesas vērtējums

- 46 Jāatgādina, ka pienākums pamatot nolēmumus ir būtiska formas prasība, kas jānošķir no jautājuma par pamatojuma pamatotību, jo tas ir saistīts ar strīdīgā akta tiesiskumu pēc būtības. Lēmuma pamatojumu veido formāls to pamatu izklāsts, uz kuriem šis lēmums ir balstīts. Ja šajos pamatos ir pieļautas kļūdas, tās skar minētā lēmuma tiesiskumu pēc būtības, nevis tā pamatojumu, kas var būt pietiekams, pat izklāstot kļūdainus pamatus (spriedumi, 2008. gada 10. jūlijs, *Bertelsmann un Sony Corporation of America/Impala*, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 181. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra, un 2022. gada 24. novembris, *Thunus u.c./EIB*, C-91/21 P, nav publicēts, EU:C:2022:928, 90. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 47 Šajā gadījumā, izskatot pamatu, kas attiecas uz LESD 45. panta pārkāpumu un kas izvirzīts visās atcelšanas prasībās, kuras iesniegtas Vispārējā tiesā, šī tiesa uzskatīja: “ciktāl prasītāji apgalvo, ka [Civildienesta noteikumu VII pielikuma 8. panta 2. punkta otrā daļa] [rada] šķērslī, jo viņus attur izmantot savu pārvietošanās brīvību, lai piekristu strādāt Eiropas civildienestā, jāuzskata, ka šī argumentācija sakrīt ar to, kas attiecas uz [šīs tiesību normas] iespējami diskriminējošo raksturu, ciktāl tā ievieš atšķirīgu attieksmi pret darba ņēmējiem pilsonības dēļ saistībā ar viņu darba apstākļiem”.
- 48 Ar šiem apsvērumiem Vispārējā tiesa ir skaidri ņēmusi vērā prasītāju argumentāciju par šķēršļa esamību, bet to ir analizējusi tādā veidā, kas tai lika to pārbaudīt kopā ar argumentāciju, ar kuru prasītāji apgalvoja, ka ir pārkāpts diskriminācijas aizlieguma princips.
- 49 Tāpēc pirmā pamata pirmajā daļā izvirzītais iebildums par pamatojuma nenorādīšanu jānoraida kā nepamatots.

Par pirmā pamata pirmajā daļā izvirzīto iebildumu, kas attiecas uz diskriminācijas pilsonības dēļ aizlieguma principa pārkāpumu

– Lietas dalībnieku argumenti

- 50 Ar iebildumu, kas izvirzīts pakārtoti pirmā pamata pirmajā daļā un kas jāizskata pēc tam, apelācijas sūdzību iesniedzēji būtībā apgalvo, ka Vispārējā tiesa pieļāvusi tiesību kļūdu, ar pilsonību saistīto kritēriju, kurš ietverts Civildienesta noteikumu VII pielikuma 8. panta 2. punkta otrajā daļā, apstiprinādama ar atsauci uz Regulas Nr. 1023/2013 mērķi, pamatojoties uz iemesliem, kas saistīti ar budžeta, administratīviem un personāla politikas apsvērumiem, kurus tā uzskatīja

par leģitīmiem, bet nav pārbaudījusi, vai šis kritērijs ir pieļaujams un samērīgs, ņemot vērā šī 8. panta mērķi, proti, piešķirt priekšrocības, kam jāļauj attiecīgajiem ierēdņiem un viņu apgādībā esošām personām vismaz vienu reizi gadā doties uz viņu izcelsmes valsti.

- 51 Šis iebildums konkrētāk attiecas uz pārsūdzētā sprieduma lietā C-567/22 P 72.–78. punktu, pārsūdzētā sprieduma lietā C-568/22 P 38.–41. un 57.–59. punktu, pārsūdzētā sprieduma lietā C-569/22 P 39.–42. un 62.–64. punktu, kā arī pārsūdzētā sprieduma lietā C-570/22 P 38.–41. un 60.–62. punktu.
- 52 Šajā ziņā apelācijas sūdzības iesniedzēji būtībā apgalvo, ka Civildienesta noteikumu VII pielikuma 8. panta 2. punkta otrā daļa rada tiešu diskrimināciju pilsonības dēļ un ka Vispārējā tiesa nav ievērojusi diskriminācijas aizlieguma principu, nenovērtējama nedz minētās tiesību normas samērīgumu, nedz uz pilsonību balstīta kritērija, kas tajā paredzēts salīdzinājumā ar šī 8. panta mērķi, piemērotību, un uzskatīdama, ka iemesli, ko tā identificējusi kā tādus, kuri likuši pieņemt šo tiesību normu, ir leģitīmi.
- 53 Apelācijas sūdzību iesniedzēju ieskatā Vispārējā tiesa nav pārbaudījusi, vai šis kritērijs ir atbilstošs vai piemērots, ņemot vērā attiecīgo ierēdņu iespēju vismaz reizi gadā doties uz savu izcelsmes valsti, lai tajā saglabātu ģimenes, sociālās un kultūras saites atbilstoši vispārējam Eiropas Savienības civildienesta principam, kas ir nozīmīgs šajā ziņā.
- 54 Apelācijas sūdzību iesniedzējas lietā C-568/22 P norāda – lai gan viņu abu izcelsmes vieta ir Buenosairesā [*Buenos Aires*] (Argentīna), kura atrodas vairāk nekā 11 000 km no Briseles (Beļģija), kas ir viņu dienesta vieta, viņas kā ceļa izdevumu atlīdzinājumu saņēma neatbilstošu summu, kura aprēķināta ar atsauci uz attālumu no Briseles līdz Romai (Itālija) vai līdz Madridei (Spānija), kas ir to dalībvalstu galvaspilsētas, kuru pilsonība viņām – attiecīgi – ir, jo šis attālums atbilst mazāk nekā piecpadsmit procentiem no tā, kāds šķir viņu dienesta vietu no viņu izcelsmes vietas. Apelācijas sūdzību iesniedzēji lietā C-567/22 P apraksta Civildienesta noteikumu VII pielikuma 8. panta 2. punkta otrās daļas piemērošanas sekas, uzsverot, ka cits apelācijas sūdzības iesniedzējs, kura izcelsmes vieta arī ir noteikta Buenosairesā un kura dienesta vieta ir Luksemburgā (Luksemburga), saņem atlīdzību, uz ko viņam ir tiesības un kas aprēķināta ar atsauci uz attālumu no Luksemburgas līdz Briselei – tās dalībvalsts galvaspilsētai, kuras pilsonība viņam ir, un nesaņem nekādu vienotas likmes maksājumu par ceļa izdevumiem, jo pēdējais minētais attālums ir mazāks nekā 201 km.
- 55 Apelācijas sūdzību iesniedzēji turklāt uzsver, ka Savienības likumdevējam bija vairākas iespējas Vispārējās tiesas vērā ņemto budžeta racionalizācijas mērķi sasniegt, nepārkāpjot minētā 8. panta mērķi un neieviešot attiecīgo ierēdņu diskrimināciju pilsonības dēļ, piemēram, par atsaucē posmu ar ceļa izdevumiem saistītā maksājuma aprēķinam izmantojot brauciena posmu uz izcelsmes vietu, kas atrodas pie Savienības ārējām robežām, nosakot maksājuma summas maksimālo apmēru vai veicot tās samazinājumu.
- 56 Atbildētājas iestādes apstrīd minētā iebilduma pamatotību.
- 57 Komisija it īpaši apgalvo, ka Vispārējā tiesa pamatoti uzskatīja, ka ierēdņa pilsonības kritērijs ir piemērots, jo 2021. gada 25. marta sprieduma *Álvarez y Bejarano* u.c./Komisija (C-517/19 P un C-518/19 P, EU:C:2021:240) 72. un 73. punktā Tiesa ir atzinusi tā nozīmīgumu it īpaši saistībā ar Civildienesta noteikumu VII pielikuma 8. pantu. Turklāt Komisija, Parlaments un Padome

uzsver – tas, ka ierēdņa izcelsmes vieta ir trešā valstī, ir objektīvs elements, kas var pamatot īpaša noteikuma pieņemšanu attiecīgajā jautājumā, jo šis elements ir vienīgais atšķirīgas ceļa izdevumu atlīdzināšanas iemesls, izņemot attiecīgo ierēdņu pilsonību, kas ir tikai sekundārs kritērijs.

- 58 Parlaments arī norāda, ka Vispārējā tiesa pareizi ir ņēmusi vērā, ka pilsonības kritērijs ir objektīvs un var ļaut vienkāršu, pārskatāmu un nediskriminējošu Civildienesta noteikumu VII pielikuma 8. panta piemērošanu ierēdņiem, kuru izcelsmes vieta ir ārpus dalībvalstu teritorijas.
- 59 Turklāt Padome norāda, ka pilsonība ir diferenciācijas kritērijs, kas Eiropas Savienības civildienesta tiesībās vispārīgi atzīts, pamatojoties uz prezumpciju, ka personas pilsonība ir nopietna norāde tam, ka starp šo personu un tās pilsonības valsti pastāv vairākas un ciešas saiknes, un tas izslēdz, ka Civildienesta noteikumu VII pielikuma 8. panta 2. punkta otrā daļa tiek uzskatīta par diskriminējošu pēc būtības.

– *Tiesas vērtējums*

- 60 Jānorāda – uzskatāma, ka, izskatot pamatu par LESD 45. panta pārkāpumu, jāpārbauda apelācijas sūdzību iesniedzēju argumentācija par diskriminācijas pilsonības dēļ aizlieguma principa pārkāpumu, Vispārējā tiesa būtībā konstatēja, ka apelācijas sūdzību iesniedzēju argumentācija, saskaņā ar kuru Civildienesta noteikumu VII pielikuma 8. panta 2. punkta otrā daļa ir šķērslis, sakrita ar viņu argumentāciju, kas attiecas uz atšķirīgas attieksmes pilsonības dēļ esamību. Attiecībā uz šo argumentāciju Vispārējā tiesa būtībā norādīja: apelācijas sūdzību iesniedzēji apgalvo, ka ierēdņiem, kuriem ir viena un tā pati dienesta vieta dalībvalsts teritorijā un viena un tā pati izcelsmes vieta ārpus Savienības, būtu jāsaņem identiska ceļa izdevumu vienotas likmes maksājuma summa, pat ja viņiem ir atšķirīgas pilsonības.
- 61 Šajā ziņā Vispārējā tiesa konstatēja, ka saskaņā ar Civildienesta noteikumu VII pielikuma 8. panta 2. punkta otro daļu šī maksājuma summa, kāda pienākas attiecīgajiem ierēdņiem, faktiski tiek noteikta atkarībā no viņu pilsonības.
- 62 Tomēr, pirmkārt, tā uzsvēra, ka šī tiesību norma attiecas nevis uz tiesību uz minēto maksājumu esamību, bet tikai uz šī maksājuma apmēra aprēķina kārtību, un uzskatīja, ka Savienības likumdevējam ir jāatzīst plaša rīcības brīvība šajā ziņā.
- 63 Otrkārt, Vispārējā tiesa būtībā norādīja, ka Savienības likumdevējs var izmantot kategorizāciju, kas attiecīgā gadījumā saistīta ar pilsonībā balstīta kritērija izvēli, ja šī kategorizācija nav diskriminējoša pēc būtības, ņemot vērā tās mērķi. Šajā gadījumā šāda kritērija izvēle ir pamatota ar leģitīmiem mērķiem, proti, vajadzību modernizēt un racionalizēt noteikumus par ceļa izdevumu atlīdzināšanu, lai to piemērošanu padarītu vienkāršāku un pārskatāmāku, un centieniem panākt izmaksu lietderību Eiropas sociāli ekonomiskajā kontekstā, kas prasa valsts finanšu konsolidāciju. Turklāt Civildienesta noteikumu VII pielikuma 8. panta 2. punkta otrā daļa ir samērīga ar likumdevēja izvirzīto mērķi, kas saistīts ar šiem leģitīmajiem izmaksu lietderības modernizācijas, racionalizācijas un optimizācijas iemesliem. Runājot par jomu, kurā likumdevējam ir plaša rīcības brīvība un kurā tādējādi tikai pasākuma acīmredzami nepiemērotais raksturs salīdzinājumā ar pasākuma mērķi varētu ietekmēt tā tiesiskumu, likumdevējs ir izvēlējies objektīvu kritēriju pēc būtības, kas ir vienkārši piemērojams un pārskatāms un tā piemērošana ļauj panākt ietaupījumus.

- 64 Vispirms jānorāda, ka prasībās Vispārējā tiesā apelācijas sūdzību iesniedzēji neapstrīdēja faktu, ka ar Regulu Nr. 1023/2013 Savienības likumdevējs bija grozījis vienotas likmes maksājuma par ceļa izdevumiem aprēķināšanas kārtību. Šajā ziņā jāatgādina, ka juridiskajai saiknei starp ierēdņiem un administrāciju ir normatīvs, nevis līgumattiecību raksturs. Tāpēc ierēdņu tiesības un pienākumus, kā arī līgumdarbinieku tiesības un pienākumus, kas izriet no Civildienesta noteikumu normām, kuras viņiem ir piemērojamas pēc analogijas, piemēram, no Civildienesta noteikumu VII pielikuma 8. panta, likumdevējs var katrā laikā grozīt, ievērojot prasības, kas izriet no Savienības tiesībām (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2021. gada 25. marts, *Álvarez y Bejarano* u.c./Komisija, C-517/19 P un C-518/19 P, EU:C:2021:240, 49. un 50. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).
- 65 Starp šīm prasībām figurē vienlīdzīgas attieksmes princips, kas nostiprināts Hartas 20. pantā (spriedums, 2021. gada 25. marts, *Álvarez y Bejarano* u.c./Komisija, C-517/19 P un C-518/19 P, EU:C:2021:240, 51. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 66 Šajā ziņā jāatgādina, ka šis princips ir vispārējs Savienības tiesību princips, un Hartas 21. panta 1. punktā noteiktais diskriminācijas aizlieguma princips ir tā īpaša izpausme (spriedums, 2022. gada 14. jūlijs, Komisija/VW u.c., no C-116/21 P līdz C-118/21 P, C-138/21 P un C-139/21 P, EU:C:2022:557, 140. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 67 Vienlīdzīgas attieksmes princips nosaka, ka līdzīgas situācijas nevar aplūkot atšķirīgi un dažādas situācijas nevar aplūkot vienādi, ja vien šāda pieeja nav objektīvi pamatota (spriedums, 2021. gada 25. marts, *Álvarez y Bejarano* u.c./Komisija, C-517/19 P un C-518/19 P, EU:C:2021:240, 52. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 68 Lai noteiktu, vai šis princips ir pārkāpts, tostarp jāņem vērā tās normas priekšmets un mērķis, par kuru tiek apgalvots, ka ar to tiek izdarīts pārkāpums (spriedums, 2021. gada 25. marts, *Álvarez y Bejarano* u.c./Komisija, C-517/19 P un C-518/19 P, EU:C:2021:240, 65. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 69 Turklāt, pastāvot tādām Civildienesta noteikumu normām, kādas tiek aplūkotas šajā lietā, un ņemot vērā plašo Savienības likumdevēja novērtējuma brīvību šajā sakarā, vienlīdzīgas attieksmes princips ir pārkāpts tikai tad, ja šis likumdevējs veic patvaļīgu vai acīmredzami nepiemērotu diferenciāciju saistībā ar šajā lietā aplūkojamā tiesiskā regulējuma mērķi (spriedums, 2021. gada 25. marts, *Álvarez y Bejarano* u.c./Komisija, C-517/19 P un C-518/19 P, EU:C:2021:240, 53. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 70 Šajā lietā ar Civildienesta noteikumu VII pielikuma 8. pantu kopsakarā ar šo noteikumu V pielikuma 7. pantu, kas attiecas uz atvaļinājumu izcelsmes valstī, kura dienu skaitu pieskaita ikgadējā atvaļinājuma dienu skaitam, ir paredzēts piešķirt priekšrocību, kas ļauj ierēdņiem un tā apgādībā esošajām personām vismaz reizi gadā atgriezties savā izcelsmes valstī, lai tajā saglabātu savas ģimenes, sociālās un kultūras saites (spriedums, 2021. gada 25. marts, *Álvarez y Bejarano* u.c./Komisija, C-517/19 P un C-518/19 P, EU:C:2021:240, 66. punkts).
- 71 Piešķirot šo priekšrocību, 8. pants saistībā ar attiecīgajiem ierēdņiem sekmē vispārējā ES civildienesta tiesību principa īstenošanu, saskaņā ar ko ierēdņiem ir jābūt iespējai saglabāt personiskas saites ar vietu, kurā atrodas viņa galveno interešu centrs, neraugoties uz dienesta attiecību uzsākšanu un attālumu no šīs vietas līdz dienesta vietai (šajā nozīmē skat. spriedumu, 1985. gada 2. maijs, *De Angelis*/Komisija, 144/84, EU:C:1985:171, 13. punkts).

- 72 Šajā aspektā minētā 8. panta 1. punktā ir noteikts, ka visi ierēdņi, kuru izcelsmes vieta atšķiras no dienesta vietas un kuriem ir tiesības uz ekspatriācijas vai ārvalstnieka pabalstu, saņem finanšu priekšrocību, kas izpaužas kā vienotas likmes maksājums ikgadējo ceļa izdevumu no viņu dienesta vietas uz izcelsmes valsti atlīdzināšanai, neatkarīgi no izcelsmes valsts atrašanās vietas.
- 73 Šī paša 8. panta 2. punktā ir noteikta šīs finanšu priekšrocības aprēķināšanas kārtība. Šajā ziņā šīs tiesību normas pirmajā daļā ir paredzēts, ka šīs vienotas likmes maksājums tiek noteikts, pamatojoties uz ģeogrāfisko attālumu no ierēdņa dienesta vietas līdz izcelsmes vietai, tās otrajā daļā precizējot, ka tad, ja izcelsmes vieta atrodas ārpus Savienības dalībvalstu teritorijām, kā arī ārpus tām valstīm un teritorijām, kas uzskaitītas LESD II pielikumā, vai ārpus EBTA dalībvalstu teritorijām, vienotās likmes maksājumam par pamatu izmanto ģeogrāfisko attālumu no attiecīgā ierēdņa dienesta vietas līdz tās dalībvalsts galvaspilsētai, kuras pilsonis viņš ir.
- 74 Šajā iebildumā apgalvotā atšķirīgā attieksme attiecas uz ierēdņiem, kuru izcelsmes vieta atrodas ārpus Savienības, atkarībā no tā, kuras dalībvalsts pilsoņi viņi ir.
- 75 Jākonstatē, ka, ņemot vērā mērķi ļaut saglabāt personiskas saites ar vietu, kurā atrodas viņa galveno interešu centrs, visi ierēdņi, kam ir tiesības uz ekspatriācijas vai ārvalstnieka pabalstu, atrodas salīdzināmā situācijā.
- 76 Šajā ziņā šī lieta atšķiras no tās, kurā taisīts 2021. gada 25. marta spriedums *Álvarez y Bejarano* u.c./Komisija (C-517/19 P un C-518/19 P, EU:C:2021:240), jo, kā izriet no minētā sprieduma 68., 71. un 74. punkta, pēdējā minētajā lietā aplūkotā atšķirīgā attieksme attiecās uz divām ierēdņu kategorijām, kas nebija salīdzināmās situācijās. No ierēdņiem, kuru izcelsmes vieta atšķirās no dienesta vietas, vienā kategorijā bija tie, kam bija tiesības uz ekspatriācijas vai ārvalstnieka pabalstu un kas tādējādi principā tika uzskatīti par tādiem, kuri nav vai ir slikti integrējušies tās dalībvalsts sabiedrībā, kur ir viņu dienesta vieta, un kuriem šī iemesla dēļ ir lielāka vajadzība saņemt ceļa izdevumu atmaksu, savukārt otru kategoriju veidoja ierēdņi, kam nebija tiesību uz šādiem pabalstiem, tāpēc varēja uzskatīt, ka viņiem ir ciešāka saikne ar dienesta vietu.
- 77 Turpretim tam, ka lietā, kurā taisīts minētais spriedums, šī atšķirīgā attieksme bija saistīta ar tiesībām uz pašu vienotas likmes maksājumu par ceļa izdevumiem, bet šajā lietā apgalvotā atšķirīgā attieksme ir saistīta ar minētā maksājuma aprēķināšanas kārtību, nav nozīmes, jo katrā ziņā jāievēro vienlīdzīgas attieksmes princips.
- 78 Runājot par pilsonības kritērija izmantošanu, Tiesa, protams, jau ir konstatējusi, ka tas var būt objektīvs elements, kas finanšu priekšrocības – šajā gadījumā ārvalstnieku pabalsta – piešķiršanu var padarīt atkarīgu no tā, vai šāds kritērijs ir tieši saistīts ar šīs priekšrocības piešķiršanai izvirzīto mērķi, proti, kompensēt ar ārvalstnieka statusu saistītos trūkumus (šajā nozīmē skat. spriedumu, 1980. gada 16. oktobris, *Hochstrass/Tiesa*, 147/79, EU:C:1980:238, 12.–14. punkts).
- 79 Tomēr šajā gadījumā pilsonības kritērijam, uz kuru pamatojoties tiek aprēķināts vienotas likmes maksājums par ceļa izdevumiem, uz ko attiecīgajiem ierēdņiem ir tiesības, nav saistības ar Civildienesta noteikumu VII pielikuma 8. panta mērķi, jo atbilstoši tam ceļa izdevumus aprēķina, pamatojoties uz tādu attālumu, kuram nav saistības ar attālumu no ieinteresēto personu dienesta vietas līdz izcelsmes vietai.

- 80 No iepriekš izklāstītā izriet, ka, izvēloties aprēķina kritēriju, kas balstīts uz tās dalībvalsts galvaspilsētas atrašanās vietu, kuru pilsonība ir Civildienesta noteikumu VII pielikuma 8. panta 2. punkta otrajā daļā paredzētajiem ierēdņiem, ar šo tiesību normu ir ieviesta patvaļīga to ierēdņu diferenciācija, kuru izcelsmes vieta atrodas ārpus Savienības, jo šo maksājumu aprēķina, pamatojoties uz kritēriju, kas nav saistīts ar šo ierēdņu izcelsmes vietu.
- 81 Protams, mērķis nodrošināt izmaksu efektivitāti Eiropas sociālekonomiskajos apstākļos, kas prasa valsts finanšu konsolidāciju un katras valsts iestādes un tās darbinieku īpašas pūles, lai uzlabotu efektivitāti un lietderību, kā arī modernizācijas un racionalizācijas mērķis ceļa izdevumu jomā – šie abi mērķi paredzēti attiecīgi Regulas Nr. 1023/2013 12. un 24. apsvērumā – var attaisnot to, ka attiecīgā priekšrocība tiek piešķirta tikai ierēdņiem, kam tā visvairāk vajadzīga (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2021. gada 25. marts, *Álvarez y Bejarano* u.c./Komisija, C-517/19 P un C-518/19 P, EU:C:2021:240, 68. punkts), vai arī ka šī priekšrocība tiek samazināta. Tomēr tīri budžeta, administratīvi vai personāla politikas apsvērumi paši par sevi nevar būt objektīvs pamatojums tādai atšķirīgai attieksmei pret salīdzināmās situācijās esošiem ierēdņiem, kas pamatota ar tāda kritērija izmantošanu, kuram nav nekādas saistības ar Civildienesta noteikumu VII pielikuma 8. panta mērķi.
- 82 No iepriekš izklāstītā izriet – nosprieždama, ka Savienības likumdevēja ieviestā atšķirīgā attieksme pilsonības dēļ pret attiecīgajiem ierēdņiem bija pamatota ar budžeta, administratīviem vai tādiem apsvērumiem, kas saistīti ar cilvēkresursu pārvaldību, Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu.
- 83 Tādējādi katrā apelācijas sūdzībā jāapmierina pirmā pamata pirmajā daļā paustais iebildums par diskriminācijas pilsonības dēļ aizlieguma principa pārkāpumu un tāpēc jāatceļ pārsūdzētie spriedumi saistībā ar atcelšanas prasībās izvirzīto prasījumu pirmās daļas noraidījumu, kā arī ar, pirmkārt, tā lūguma noraidījumu, kurš ietverts prasījumu ceturtajā daļā lietā T-531/16 un, otrkārt, to, ka apelācijas sūdzības iesniedzējiem piespriests atlīdzināt tiesāšanās izdevumus lietās no T-531/16 līdz T-533/16 un T-545/16, neizskatot pārējās apelācijas sūdzību pirmā pamata daļas.

Par apelācijas trešo pamatu lietā C-567/22 P

Lietas dalībnieku argumenti

- 84 Ar trešo pamatu apelācijas sūdzību iesniedzēji lietā C-567/22 P būtībā apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, apstiprinādama Civildienesta noteikumu VII pielikuma 8. panta 2. punktā paredzēto atšķirīgo attieksmi pret ierēdņiem, kam ir tiesības uz vienotas likmes maksājumu par ceļa izdevumiem no dienesta vietas līdz izcelsmes vietai, paredzot atšķirīgu šī maksājuma aprēķināšanas kārtību tiem, kuru izcelsmes vieta atrodas ārpus Savienības dalībvalstu teritorijas vai ārpus valstīm un teritorijām, kas uzskaitītas LESD II pielikumā, vai ārpus EBTA dalībvalstu teritorijas.
- 85 Šis pamats konkrētāk attiecas uz pārsūdzētā sprieduma lietā C-567/22 P 59.–63. punktu.
- 86 Apelācijas sūdzību iesniedzēji šajā lietā apgalvo, ka Vispārējā tiesa nepamatoti uzskatīja, ka atšķirīgā attieksme pret divām tādu attiecīgo ierēdņu kategorijām, kas atrodas salīdzināmās situācijās, ņemot vērā Civildienesta noteikumu VII pielikuma 8. panta priekšmetu un mērķi, bija pamatota ar leģitīmiem mērķiem, kuri paredzēti Regulas Nr. 1023/2013 2. un 12. apsvērumā. Vispārējā tiesa esot kļūdaini nospriedusi, ka, ņemot vērā Savienības likumdevēja plašo rīcības brīvību šajā jautājumā, lai sasniegtu šos mērķus, nebija acīmredzami neatbilstoši noteikt atšķirīgu

šīs finansiālas priekšrocības aprēķināšanas kārtību ierēdņiem, kuru izcelsmes vieta atrodas ārpus Savienības teritorijas un kuri paredzēti 8. panta 2. punkta otrajā daļā. Vispārējā tiesa neesot pārbaudījusi šīs atšķirīgās attieksmes samērīgumu, ņemot vērā minētā 8. panta mērķi.

- 87 Šie apelācijas sūdzību iesniedzēji šajā ziņā atsaucas uz argumentāciju, ko viņi bija izklāstījuši pirmajā pamatā saistībā ar iebildumu par diskriminācijas pilsonības dēļ aizlieguma principa pārkāpumu.
- 88 Atbildētājas iestādes apstrīd trešā apelācijas sūdzības pamata pamatotību lietā C-567/22 P.
- 89 Komisija it īpaši apgalvo, ka Vispārējā tiesa divu attiecīgo ierēdņu kategoriju salīdzināmību pārbaudīja, ņemot vērā Civildienesta noteikumu VII pielikuma 8. panta priekšmetu un mērķi, un norādīja, ka šajā pantā paredzētais maksājums abām šīm ierēdņu kategorijām ir salīdzināms. Turklāt, ņemot vērā ar Regulu Nr. 1023/2013 veiktās Civildienesta noteikumu reformas mērķus un plašo rīcības brīvību, kāda bija likumdevējam, Vispārējā tiesa esot pareizi secinājusi, ka Komisija nav īstenojusi nedz patvaļīgu diferenciāciju, nedz acīmredzami neatbilstošu izvēli.

Tiesas vērtējums

- 90 Šajā pamatā apgalvotā atšķirīgā attieksme attiecas uz ierēdņiem, kuru izcelsmes vieta – salīdzinājumā ar tiem, kuru izcelsmes vieta ir Savienībā, – ir ārpus Savienības.
- 91 No šī sprieduma 75. punkta izriet, ka, ņemot vērā mērķi ļaut saglabāt personiskas saites ar vietu, kurā atrodas galveno interešu centrs, visi ierēdņi, kam ir tiesības uz ekspatriācijas vai ārvalstnieka pabalstu, ir salīdzināmā situācijā, neatkarīgi no tā, vai viņu izcelsmes vieta ir Savienības teritorijā vai ārpus tās.
- 92 Attiecīgo ierēdņu diferenciācija atkarībā no tā, vai viņu izcelsmes vieta ir Savienībā vai ārpus tās, nav saistīta ar šo mērķi.
- 93 Tādējādi ar Civildienesta noteikumu VII pielikuma 8. panta 2. punkta otro daļu šajā ziņā ir ieviesta patvaļīga diferenciācija, kas kaitē ierēdņiem, kuru izcelsmes vieta ir ārpus Savienības.
- 94 Turklāt, kā norādīts šī sprieduma 81. punktā, budžeta, administratīvi vai personāla politikas apsvērumi paši par sevi nevar būt objektīvs pamatojums tādai atšķirīgai attieksmei pret salīdzināmās situācijās esošiem ierēdņiem, kas izriet no tāda kritērija izmantošanas, kuram nav nekādas saiknes ar Civildienesta noteikumu VII pielikuma 8. panta mērķi.
- 95 No iepriekš izklāstītā izriet – atzīdama, ka atšķirīga attieksme, ko Savienības likumdevējs ieviesis pret ierēdņiem, kuriem ir tiesības uz vienotas likmes maksājumu par ceļa izdevumiem no dienesta vietas līdz izcelsmes vietai, atkarībā no tā, vai pēdējā minētā atrodas Savienībā vai ārpus tās, bija pamatota ar budžeta, administratīviem vai ar cilvēkresursu pārvaldību saistītiem apsvērumiem, Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu.
- 96 Tāpēc jāapmierina arī apelācijas sūdzības trešais pamats lietā C-567/22 P un tādējādi šajā apelācijas sūdzībā jāatceļ pārsūdzētais spriedums tādā pašā mērā, kā precizēts šī sprieduma 83. punktā.

Par pārējiem apelācijas sūdzību pamatiem

- 97 Ņemot vērā, ka ir apmierināts iebildums par diskriminācijas pilsonības dēļ aizlieguma principa pārkāpumu, kas izvirzīts apelācijas sūdzību pirmā pamata pirmajā daļā, un apelācijas sūdzības trešais pamats lietā C-567/22 P, kurš attiecas uz vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu, pārējie apelācijas sūdzību pamati nav jāpārbauda.

Par prasībām Vispārējā tiesā

- 98 Atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 61. panta pirmās daļas otrajam teikumam Vispārējās tiesas nolēmuma atcelšanas gadījumā Tiesa pati var taisīt galīgo spriedumu lietā, ja to ļauj tiesvedības stadija.
- 99 Šajā gadījumā, ņemot vērā it īpaši apstākli, ka prasītāju celtās prasības lietās no T-531/16 līdz T-533/16 un T-545/16 būtībā ir pamatotas ar iebildi par prettiesiskumu, kura apspriesta Vispārējā tiesā uz sacikstes principu balstītās debatēs un kuras izvērtēšanai nav jāveic nekādi papildu procesa organizatoriskie vai pierādījumu savākšanas pasākumi, Tiesa uzskata, ka šīs prasības ļauj taisīt galīgo spriedumu un ka par tām jāpieņem galīgais spriedums.
- 100 Ņemot vērā pārsūdzēto spriedumu daļēju atcelšanu, jālemj tikai par minēto prasību pirmajām atcelšanas prasījumu daļām un par finansiāla rakstura prasījumiem, kas izvirzīti lietā T-531/16.

Par pirmajām atcelšanas prasījumu daļām

- 101 Vispārējā tiesā prasītāji lūdza – katrs, ciktāl tas uz viņu attiecās, – atcelt lēmumu, ar ko iestāde, kuras ierēdņi viņi ir, pirmoreiz attiecībā uz viņiem piemēroja Civildienesta noteikumu VII pielikuma 8. panta 2. punkta otro daļu.
- 102 Šī lūguma pamatojumam viņi atsaucās uz šīs tiesību normas prettiesiskumu, kas balstīts it īpašu uz diskriminācijas pilsonības dēļ aizlieguma principa pārkāpumu.
- 103 No apelācijas sūdzību izskatīšanas, it īpaši no šī sprieduma 80.–83. punkta izriet, ka šī iebilde par prettiesiskumu ir pamatota.
- 104 Tādējādi jāapmierina prasībās izvirzīto atcelšanas prasījumu pirmā daļa lietās no T-531/16 līdz T-533/16 un T-545/16 un tāpēc jāatceļ lēmumi, ar kuriem iestāde, kuras ierēdnis ir katrs prasītājs, pirmoreiz noteica viņu tiesības uz vienotas likmes maksājumu par ikgadējiem ceļa izdevumiem atbilstoši Civildienesta noteikumu VII pielikuma 8. panta 2. punkta otrajai daļai.

Par finansiāla rakstura prasījumiem lietā T-531/16

- 105 Vispārējā tiesā prasītāji lietā T-531/16 apgalvoja, ka tā lēmuma atcelšanai, ar ko noteikts viņu ceļa izdevumu atlīdzināšanas apmērs 2014. gadā, būtu jāizraisa ikgadējo ceļa izdevumu uz izcelsmes vietu atlīdzināšana, pamatojoties uz viņu reālajām izmaksām, kurām pieskaitīti nokavējuma procenti no 2014. gada 12. jūnija.

- 106 Vispārējā tiesa, nepārbaudīdama šī atlīdzināšanas lūguma pieņemamību, uzskatīja, ka tas ir jānoraida, jo ir noraidītas atcelšanas prasījumu daļas, ņemot vērā, ka minētais lūgums ar tām bija cieši saistīts.
- 107 Šajā ziņā jāatgādina, ka Civildienesta noteikumu 91. panta 1. punktā ir noteikts, ka Savienības tiesas kompetencē ir lemt par jebkuru strīdu, kas radies starp Savienību un jebkuru personu, uz kuru attiecas šie Civildienesta noteikumi, un kas ir par šai personai nelabvēlīga akta 90. panta 2. punkta izpratnē tiesiskumu, un ka finansiāla rakstura strīdos šai tiesai ir neierobežota jurisdikcija.
- 108 “Strīdi, kas saistīti ar finansēm”, minētā 91. panta 1. punkta izpratnē ir visas prasības, kuras vērstas uz to, lai iestāde ierēdnim vai darbiniekam izmaksātu summu, ko viņš uzskata par tādu, uz kuru viņam ir tiesības saskaņā ar Civildienesta noteikumiem vai kādu citu to darba attiecības regulējošu aktu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2007. gada 18. decembris, *Weißenfels/Parlaments*, C-135/06 P, EU:C:2007:812, 65. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 109 Principā neierobežota jurisdikcija, kas Savienības tiesai ir saskaņā ar Civildienesta noteikumu 91. panta 1. punktu, piešķir tai uzdevumu tās izskatāmajās lietās rast galīgo risinājumu, t.i., spriest par visām ierēdņa vai darbinieka tiesībām un pienākumiem, izņemot gadījumus, kad attiecīgajai iestādei tiek uzdots šādas sprieduma daļas izpilde, kura veicama, ievērojot Savienības tiesas noteiktos konkrētos nosacījumus un šai tiesai īstenojot kontroli (spriedums, 2007. gada 18. decembris, *Weißenfels/Parlaments*, C-135/06 P, EU:C:2007:812, 67. punkts).
- 110 Tādējādi Savienības tiesai attiecīgajā gadījumā jāpiespriež iestādei samaksāt noteiktu summu, uz ko attiecīgajam ierēdnim vai darbiniekam ir tiesības saskaņā ar Civildienesta noteikumiem vai citu tiesību aktu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2007. gada 18. decembris, *Weißenfels/Parlaments*, C-135/06 P, EU:C:2007:812, 68. punkts).
- 111 No iepriekš izklāstītajiem iemesliem izriet, ka lietā T-531/16 apstrīdēto lēmumu atcelšana izriet no Civildienesta noteikumu VII pielikuma 8. panta 2. punkta otrās daļas, ar ko bija pamatoti šie lēmumi, prettiesiskuma, kurš konstatēts, izskatot iebildi par prettiesiskumu.
- 112 Tā kā tāpēc minētā tiesību norma jāatstāj nepiemērota, ceļa izdevumu summa, kas pienākas katram no prasītājiem lietā T-531/16 par 2014. gadu, jānosaka tikai atbilstoši Civildienesta noteikumu VII pielikuma 8. panta 2. punkta pirmās daļas noteikumiem.
- 113 No tā izriet, ka jāpiespriež Komisijai samaksāt katram prasītājam lietā T-531/16 summu, kas atbilst starpībai starp jau saņemto ceļa izdevumu summu par 2014. gadu un arī to, kura izriet no piemaksas par ģeogrāfisko attālumu kilometros no viņu dienesta vietas līdz izcelsmes vietai, kam pieskaitīti likumiskie nokavējuma procenti.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 114 Atbilstoši Reglamenta 184. panta 2. punktam, ja apelācijas sūdzība nav pamatota vai ja tā ir pamatota un Tiesa lietā taisa galīgo spriedumu, Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem.

- 115 Saskaņā ar šī Reglamenta 138. panta 1. punktu, kas, pamatojoties uz tā 184. panta 1. punktu, ir piemērojams arī apelācijas tiesvedībā, lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs.
- 116 Tā kā apelācijas instancē Komisijai un Eiropas Savienības Tiesai spriedums ir nelabvēlīgs, kā arī būtībā saistībā ar prasībām Vispārējā tiesā un tā kā prasītāji attiecīgi lietās no C-567/22 P līdz C-569/22 P un C-570/22 P ir lūguši piespriet šīm iestādēm atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tām ir jāpiespriež segt savus, kā arī atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas attiecīgajiem apelācijas sūdzību iesniedzējiem radušies gan pirmajā instancē, gan apelācijas tiesvedībā.
- 117 Atbilstoši Tiesas Reglamenta 140. panta 1. punktam, kurš saskaņā ar tā 184. panta 1. punktu ir piemērojams apelācijas tiesvedībā, dalībvalstis un iestādes, kas iestājušās lietā, savus tiesāšanās izdevumus sedz pašas. Parlaments un Padome – personas, kas iestājušās lietā, –savus tiesāšanās izdevumus sedz paši.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

- 1) **Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2022. gada 15. jūnija spriedumu *Dumitrescu un Schwarz/Komisija* (T-531/16, EU:T:2022:362), 2022. gada 15. jūnija spriedumu YT un YU/Komisija (T-532/16, EU:T:2022:363), 2022. gada 15. jūnija spriedumu YV u.c./Komisija (T-533/16, EU:T:2022:364), kā arī 2022. gada 15. jūnija spriedumu YY un ZA/Eiropas Savienības Tiesa (T-545/16, EU:T:2022:366) atcelt, ciktāl Vispārējā tiesa ar tiem ir noraidījusi *Vasile Dumitrescu un Guido Schwarz* (T-531/16), YT un YU (T-532/16), YV (T-533/16), kā arī ZA (T-545/16) prasības atcelt lēmumu, ar kuru Eiropas Komisija (no T-531/16 līdz T-533/16) un Eiropas Savienības Tiesa (T-545/16) pirmoreiz attiecībā uz viņiem ir noteikušas vienotas likmes maksājumu par ceļa izdevumiem atbilstoši Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu VII pielikuma 8. panta 2. punkta otrajai daļai, redakcijā, kas izriet no Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) Nr. 1023/2013 (2013. gada 22. oktobris), ar ko groza Eiropas Savienības Civildienesta noteikumus un Eiropas Savienības Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību, un ciktāl ar šiem spriedumiem Vispārējā tiesa ir lēmusi par tiesāšanās izdevumiem.**
- 2) **Apelācijas sūdzības pārējā daļā noraidīt.**
- 3) **Atcelt Eiropas Komisijas lēmumus, ar ko noteiktas *Vasile Dumitrescu un Guido Schwarz* tiesības uz vienotas likmes maksājumu par ceļa izdevumiem atbilstoši Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu VII pielikuma 8. panta 2. punkta otrajai daļai, redakcijā, kura izriet no Regulas Nr. 1023/2013, un kā tie atspoguļoti viņu paziņojumos par algu par 2014. gada jūniju.**
- 4) **Atcelt Eiropas Komisijas lēmumus, ar ko noteiktas YT un YU tiesības uz vienotas likmes maksājumu par ceļa izdevumiem atbilstoši Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu VII pielikuma 8. panta 2. punkta otrajai daļai, redakcijā, kura izriet no Regulas Nr. 1023/2013, un kā tie atspoguļoti viņu paziņojumos par algu par 2014. gada jūniju vai jūliju.**

- 5) **Atcelt Eiropas Komisijas lēmumu, ar ko noteiktas YV tiesības uz vienotas likmes maksājumu par ceļa izdevumiem atbilstoši Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu VII pielikuma 8. panta 2. punkta otrajai daļai, redakcijā, kura izriet no Regulas Nr. 1023/2013, un kā tas atspoguļots viņa paziņojumā par algu par 2014. gada jūliju.**
- 6) **Atcelt Eiropas Savienības Tiesas lēmumu, ar ko noteiktas ZA tiesības uz vienotas likmes maksājumu par ceļa izdevumiem atbilstoši Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu VII pielikuma 8. panta 2. punkta otrajai daļai, redakcijā, kura izriet no Regulas Nr. 1023/2013, un kā tas atspoguļots viņa paziņojumā par algu par 2014. gada jūliju.**
- 7) **Eiropas Komisija maksā *Vasile Dumitrescu* un *Guido Schwarz* – katram atsevišķi – summu, kas atbilst starpībai starp jau saņemto ceļa izdevumu summu par 2014. gadu un to, kura izriet no piemaksas par ģeogrāfisko attālumu kilometros no viņu dienesta vietas līdz izcelsmes vietai, pieskaitot likumiskos nokavējuma procentus.**
- 8) **Eiropas Komisija sedz savus, kā arī atlīdzina *Vasile Dumitrescu* un *Guido Schwarz* tiesāšanās izdevumus gan tiesvedībā Eiropas Savienības Vispārējā tiesā lietā T-531/16, gan apelācijas tiesvedībā lietā C-567/22 P, YT un YU tiesāšanās izdevumus gan tiesvedībā Vispārējā tiesā lietā T-532/16, gan apelācijas tiesvedībā lietā C-568/22 P un YV tiesāšanās izdevumus gan tiesvedībā Eiropas Savienības Vispārējā tiesā lietā T-533/16, gan apelācijas tiesvedībā lietā C-569/22 P.**
- 9) **Eiropas Savienības Tiesa sedz savus, kā arī atlīdzina ZA tiesāšanās izdevumus gan tiesvedībā Eiropas Savienības Vispārējā tiesā lietā T-545/16, gan apelācijas tiesvedībā lietā C-570/22 P.**
- 10) **Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome savus tiesāšanās izdevumus sedz paši.**

[Paraksti]